Autem̄ recipit: ⁊ iam poſt factã rē liber aba
chuc texit: aut ſi nõ recipit. quaſi ꝓpha ſcri-
bit q̃ ventura cognoſcit. Interim ſm̄ litteraꝫ
cauſaꝫ adũſum deũ ꝓpheta. cur nabuchodo
noſoꝛ templũ dei vaſtet et iudam: cur hierl̃m
quondã vrbs dñi deſtruat. q̃re clamet ppl̃s
⁊ non audiat. vociferet ad dñm oppreſſus a
chaldeis ⁊ non ſaluetur. quare etiã ip̃e ꝓphe
ta vel ppl̃s ex cuius perſona loq̃tur ad hoc vi
xerit: ⁊ hucuſq; ꝑductus ſit: vt iniq̃tateꝫ ho-
ſtium ⁊ ſuum laboꝛem viderit: cũ iiuſticia ꝑ/
ualeat adũſum ſe. Et hec dic̃ pre mentl anguſ-
tia neſciẽs aurũ in igne conflari: et tres pue/
ros de camino ignis puriores exiſſe q̃ꝫ intra-
uerãt. Sed ⁊ h̄ generaliter accipe poſſumus
ꝙ ex ꝑſona humane impatientie loq̃r. vt i q̃-
rulam vocẽ ⁊ plenaꝫ doloꝛis erũpat dicens.
Quare reſpicis cõtemptores: ⁊ taces concul-
cante impio iuſtioꝛẽ ſe? Hec aũt loq̃r. neſciẽs
iudicia dei inueſtigabilia: et ꝓfundũ diuitia/
rum ſapie et ſcie eius. ꝙ nõ ita videat de⁹. vt
videt hõ. Nõ tm̄ ꝑſentia reſpicit. deus futu/
ra ⁊ eterna cognoſcit. Et quomõ ſi egrotans
⁊ eſtuans febrib⁹ aquã frigidã poſtulet: ⁊ di-
cat ad medicũ. vim patioꝛ. crutioꝛ. vroꝛ. exa-
nimoꝛ. vſq; q̃ medice clamabo et exaudies. et
reſpõdeat ei ſapientiſſim⁹ ac clementiſſimus
medicus: ſcio quo tp̃e dare debeã qđ poſtu-
las. nõ miſereoꝛ mõ q2 miſicoꝛdia iſta crude-
litas eſt: ⁊ voluntas tua contra te petit. Ita ⁊
deus nr̃ ſciens clemẽtie ſue põdera atq; men-
ſuras interdũ nõ exaudit clamantẽ. vt euꝫ ꝓ
bet ⁊ magis ꝓuocet euꝫ ad rogandũ: ⁊ quaſi
igne excoctũ iuſtioꝛẽ ⁊ purioꝛẽ faciat. Qđ in
telligens ap̃lus ſm̄ id ꝙ miſicoꝛdiã cõſecut⁹
eſt a dño ait. Sed nõ deficim⁹. Et bñdicit do
minũ in oĩ tp̃e. At ſcit ꝙ q̃ ꝑſeuerauit vſq; i fi
nem hic ſaluus erit: ⁊ glat̃ in laboꝛe et doloꝛe
Et cũ hieremia dicit. Tribulatõeꝫ ⁊ miſeriã
inuocabo vt quõ alius inuocat deũ. ſic ſctũs
vir ⁊ bellatoꝛ inuictus ad exercẽdũ ſe ⁊ ꝓbã-
dum tribulatõeꝫ ⁊ miſeriã iuenire deſiderat.

Explicit prologus.

Incipit argumentũ.

Abachuc luctatoꝛ fortis et rigi/
dus ſtat ſup cuſtodiã ſuam: ⁊ fi
git gradũ ſup munitõꝫ. vt xp̃m
in cruce contempletur ⁊ dicat.
Operuit celos gl̃a eius: et lau-
dis eius plena eſt terra. Splẽdoꝛ eius vt lux
erit: coꝛnua in manibus eius. ibi abſcondita
eſt foꝛtitudo eius.

Explicit argumentum. Inci-
pit Abachuc ꝓpha. Caplm̄ I

Onus quod
vidit abachuc ꝓpha. Vſ/
q; q̃ dñe clamabo: ⁊ nõ ex/
audies? Vociferaboꝛ ad
te vim patiẽs: ⁊ nõ ſaluab
Quare oſtẽdiſti mihi iniq̃tatẽ ⁊ laboꝛem. vi-
dere ꝑdam ⁊ iniuſticiam ꝯtra me? Quare re-
ſpicis cõtemptores: ⁊ taces cõculcante ipio
iuſtioꝛem ſe? Et facies hois q̃ſi piſcis maris
⁊ quaſi reptilia nõ habentia ducẽ. Et factuꝫ
eſt iudiciũ: ⁊ cõtradictio potentioꝛ. Propter
hoc lacerata eſt lex: ⁊ nõ ꝑuenit vſq; ad fineꝫ
iudiciũ: q̃a impius ꝑualet aduerſus iuſtum
ꝓpterea egrediet̃ iudiciuꝫ ꝑuerſum. Aſpici
te i gẽtibus ⁊ videte ⁊ ammiramĩ ⁊ obſtupe/
ſcite: q2 opus factũ eſt in diebus vr̃is. qđ ne/
mo credet cum narrabit̃. Quia ecce ego ſuſci
tabo chaldeos gentem amaram ⁊ velocẽ am-
bulantem ſuper latitudinẽ terre. vt poſſideat
tabernacula non ſua. Hoꝛribil̃ ⁊ terribilis eſt
ex ſemetip̃a iudiciũ ⁊ on⁹ ei⁹ egrediet̃. Leui/
oꝛes pardis equi eius: ⁊ velocioꝛes lupis ve
ſꝑtinis: ⁊ diffundent̃ equites eius. Eq̃tes nã
q; eius delonge venient: volabũt q̃ſi aq̃la fe/
ſtinans ad comedendũ. Oẽs ad ꝑdã veniẽt:
facies eoꝛũ vent⁹ vrens. Et congregabit q̃ſi
arenã captiuitatẽ ⁊ ipſe de regib⁹ triumpha-
bit: ⁊ tyranni ridiculi eius erũt. Ip̃e ſup oẽm
munitionẽ ridebit ⁊ cõpoꝛtabit aggerẽ: ⁊ ca/
piet eã. Tunc mutabit̃ ſp̃us. ⁊ ꝑtrãſibit ⁊ coꝛ
ruet. Hec eſt foꝛtitudo eius dei ſui. Nũquid
nõ tu a ꝑncipio dñe deus me⁹ ſancte meus et
nõ moꝛiemur. Dñe in iudiciuꝫ poſuiſti euꝫ ⁊
foꝛtem vt coꝛripes fundaſti eũ. Mundi ſũt
oculi tui ne videas malũ: ⁊ reſpicere ad iniq̃/
tatem nõ poteris. Quare nõ reſpicis ſup ini/
que agentes: ⁊ taces deuoꝛante impio iuſtio
rem ſe? Et facies hois q̃ſi piſcis maris: et q̃ſi
reptile nõ habẽs ꝑncipem. Totum in hamo
ſubleuauit: traxit illud in ſagena ſua: et con/
gregauit in rete ſuũ. Sup hoc letabit̃ ⁊ exul-
tabit: ꝓpterea immolabit ſagene ſue.: ⁊ ſacri-
ficabit reti ſuo. Quia in ip̃is incraſſata eſt ꝑs
eius: ⁊ cibus eius elect⁹. Propter hoc ergo
expandit ſagenam ſuam: ⁊ ſꝑ interficere gen/
tes non ceſſat. II

Super cuſtodiã meam ſtabo: ⁊ figam
g̃dum ſup munitõꝫ. Et contẽplaboꝛ
vt videã q̃d dicat̃ michi: ⁊ q̃d reſpõ-
deam ad arguentẽ me. Et rñdit mihi dñs: et
dixit. Scribe viſum ⁊ explana eũ ſup tabl̃as
vt ꝑcurrat q̃ legerit eum. Quia adhuc viſus
ꝓcul: ⁊ apparebit in finem ⁊ non mentiet̃. Si
morã fecerit expecta illum: q2 veniens veniet
et non tardabit. Ecce q̃ incredulus eſt: non

erit recta aīa eius ī ſemetipſo. Juſtus aūt ī fi
de ſua viuet. Et quō vinum potantē decipit
ſic erit vir ſuꝑbus ⁊ nō decorabit̄. Qui dila/
tauit q̄ſi infernꝰ aīam ſuam: ⁊ ipē q̄ſi mors: et
nō adimplet̄. Et ꝯgregauit ad ſe oēs gentes
⁊ coaceruauit ad ſe oēs ꝓplos. Nūq̄d nō oēs
iſti ſuꝑ eum ꝑabolā ſumēt. ⁊ loq̄lā enigmatū
eius? Et dicet̄. Ve ei q̄ multiplicat non ſua.
Uſq̄ quo ⁊ aggrauat ꝯtra ſe denſum lutum?
Nunq̄d nō repente ꝯſurgent q̄ mordeant te?
Et ſuſcitabunt̄ lacerātes te: ⁊ eris in rapinaꝫ
eis? Quia tu ſpoliaſti gētes mltas. ſpoliabūt
te oēs q̄ reliq̄ fuerit de popul': ꝓpter ſangui/
nem hoīs ⁊ iniq̄tatē terre ciuitat̄: ⁊ omnium
habitantiū in ea. Ve q̄ congregat auariciam
malā domui ſue: vt ſit ī excelſo nidus eius: et
liberare ſe putant d̄ manu mali. Cogitaſti cō=
fuſionē domui ſue: cōcidiſti ꝓplos multos: et
peccauit aīa tua. Qr lapis de pariete clama/
bit: ⁊ lignū qđ inter iuncturas edificiorū eſt
r̄ndebit. Ve q̄ edificat ciuitatē in ſanguinibꝰ
⁊ p̄parat vrbem ī iniq̄tate. Nunq̄d non hec
ſunt a dn̄o exercituū? Laborabūt em̄ populi
in mlto igni: ⁊ gentes ī vacuū ⁊ deficient. Qr
replebit̄ terra vt cognoſcāt gl'am dn̄i: q̄ſi aq̄
opientes mare. Ve q̄ potum dat amico ſuo:
mittens fel ſuū: ⁊ inebriās vt aſpiciat nudita=
tem eius. Repletꝰ eſt ignominia ꝓ gl'a. Bibe
tu q̄ꝫ ⁊ conſopire. Circūdabit te calix dextere
dn̄i: ⁊ vomitus ignominie ſuper gl'am tuam.
Qr iniq̄tas libani opiet te: ⁊ vaſtitas aīaliū
deterrebit eos de ſanguinibꝰ hoīs: et iniq̄ta/
te terre ⁊ ciuitat̄: ⁊ oīum habitantium in ea.
Quid ꝓdeſt ſculptile: qr ſculpſit illud fictor
ſuꝰ: ꝯflatile ⁊ imaginē falſam: qr ſperauit ī fi/
gmēto fictor eiꝰ vt faceret ſimulac̄ muta. Ve
q̄ dic̄ ligno. expergiſcere: ſurge lapidi tacēti.
Nūq̄d ipē docere poterit? Ecce iſte coopꝰtus
eſt auro ⁊ argento: ⁊ oīs ſpūs nō eſt ī viſceri=
bus eius. Dn̄s autem in tēplo ſancto ſuo: ſi/
leat a facie eius omnis terra.

Oratio abachuc ꝓphete pro
ignorantijs. Capl'm III

Domine audiui auditōēꝫ tuā: ⁊ ti
mui. Dn̄e opus tuum in medio
annorum viuifica illud. In me/
dio annorū notū facies: cū iratꝰ
fueris miſericordie recordaberis.
Deꝰ ab auſtro veniet: ⁊ ſctūs de mōte pharā
Operuit celos gl'a eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena eſt t̄ra
Splendor eius vt lux erit: cornua in manibꝰ
eiꝰ. Ibi abſcōdita eſt fortitudo eiꝰ ante faciē
eiꝰ ibit mors. Egredit̄ diabolꝰ ante pedes eiꝰ
ſtetit ⁊ menſus eſt t̄rā. Aſpexit ⁊ diſſoluit gē=
tes: ⁊ contriti ſunt montes ſeculi. Incuruati
ſunt colles mūdi: ab itineribus eternitat̄ eiꝰ.

Pro iniq̄tate vidi tentoria ethyopie: turba/
bunt̄ pelles terre madian. Nunq̄d in flumi/
bus iratus es dn̄e: aut in fluminibus furor tuꝰ
vel in mari indignatio tua? Qui aſcēdes ſuꝑ
equos tuos: ⁊ q̄drige tue ſaluatio. Suſcitās
ſuſcitab̄ arcū tuum: iuramēta tribubus q̄ lo/
cutus es. Fluuios ſcides terre: viderunt te ⁊
doluerūt montes gurges aquarum tranſijt.
Dedit abyſſus vocē ſuā: altitudo manꝰ ſuas
leuauit. Sol ⁊ luna ſteterūt ī habitaculo ſuo
in luce ſagittarū tuarū ibunt: ī ſplendore ful/
gurātis haſte tue. In fremitu ꝯculcab̄ terraꝫ
⁊ in furore obſtupefacies gētes. Egreſſus es
in ſalutē populi tui: in ſalutem cum xp̄o tuo.
Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti
fundamentum eius vſq̄ꝫ ad collū. Maledi/
xiſti ſceptris eiꝰ: capiti bellatorū eiꝰ venienti/
bus vt turbo ad diſꝑgendū me. Exultatō eo
rum: ſicut eiꝰ q̄ deuorat pauperē in abſcondi
to. Uiā feciſti in mari eq̄s tuis ī luto aquaruꝫ
multaꝝ. Audiui ⁊ cōturbatus eſt vent̄ meꝰ:
a voce cōtremuerūt labia mea. Ingrediatur
putredo ī oſſibus meis: et ſubter me ſcateat.
Ut requieſcam in die tribulatōis vt aſcendam
ad ppl'm accinctū nr̄m. Ficus em̄ nō florebit
⁊ nō erit germen in vineis. Mētiet̄ opus oli
ue: ⁊ arua nō afferent cibū. Abſcindet̄ de oui
li pecꝰ: ⁊ nō erit armentū in p̄ſepibꝰ. Ego aūt
in dn̄o gaudebo ⁊ exultabo in deo Jeſu meo
Deus dn̄s fortitudo mea: ⁊ ponet pedes me=
os quaſi ceruoꝝ. Et ſuꝑ excelſa mea deducet
me victor in pſalmis canentem.

Explicit Abachuc ꝓpheta. Incipit
prologus in Sophoniam ꝓphetam.

Tradunt hebrei. cuiuſcunq̄ꝫ ꝓ/
phete pater aut auus ponatur
in titulo ipſos q̄ꝫ ꝓphas fuiſſe.
Unde et amos vnū de duodecī
prophetis q̄ dixit: non ſum pro
pheta nec filius ꝓphete: ſed paſtor capraruꝫ
vellicās ſycomoros. pr̄is nomē ī titulo nō ha
bere. Hoc ſi veꝝ eſt. ſophonias ꝓpha: q̄ noīe
(vt ita dicā) ꝓphetico ⁊ gl'oſa maiorū ſuoruꝫ
ſtirpe generatus eſt. Habuit em̄ patrem chu=
ſi. auū godoliā. ꝓauum amaſiā. attauuꝫ eze/
chiam: ⁊ talem q̄drigam ipſe velut extremus
auriga cōpleuit. Nomē ſophonie. alij ſpecu=
lam. alij arcanū dn̄i trāſtulerūt. Siue igitur
ſpecula. ſiue abſconditū domi interpretetur.
vtrūq̄ꝫ ꝓphete conuenit. Dicitur em̄ ad eze=
chielem. Fili homis: ſpeculatorē te poſui do
mui iſrael. Iſte ḡ ꝓpheta q̄ erat in ſpecula ⁊
in ſublimibus ꝯſtitutus: et nouerat myſteria
dn̄i filius erat chuſi q̄ interp̄tatur humilitas
Habebat q̄ꝫ auū godoliam: q̄ dicit̄ magnitu=
do dn̄i: ⁊ ꝓauum amaſiā: q̄ et ipſe vertitur ī

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſmonē dñi: ⁊ attauū ezechiā. q̄ ſonat fortitu/
do dñi. De fortitudine itaq̃ dñi natꝰ eſt ſer/
mo dñi: ⁊ de ſmone dñi nata eſt magnitudo
dñi: ⁊ de magnitudine dñi nata eſt hūilitas.
vt cū ꝑuenerit aliquis ad ꝑfectū. dicat: quia
nō ſum dignꝰ vocari apl's. Et illud i pſalmis
Dñe nō eſt exaltatū cor meuꝫ: neq̃ elati ſunt
oculi mei. Joſiā regē iude cuiꝰ tꝑibus ſopho
nias ꝓphetaſſe inuenit᷑. deo ꝑ oībus regibꝰ
iude placuiſſe hiſtoria q̄rti libri regū ⁊ ſecun
di paralipomenon demōſtrat Joſias ſimula
cra q̄ pat᷑ ſuus amon vel auus manaſſes i tē/
plo dei collocauerat/deiecta cōminuiſſe mon-
ſtrat᷑. In q̄bus etiā ſpentem ereum a moyſe
factū cui errori inductꝰ ꝑpl's ſuꝑſtitōe idoloꝝ
detentus admiſerat. Idem cuſtodiſſe paſca:
et intermiſſis tꝑibus multis ſolus celebraſſe
monſtrat᷑. Ideo deꝰ ꝑ ꝓpham tꝑibꝰ mēorati
regis q̄ ꝓuentura erāt oſtēdēs gētibus q̄deꝫ
lectōe cōꝑhenſis affuturū iudiciū. Poplo
ꝟo iſrl' ſalutem ⁊ ciuitati hierl'm reſtauratōeꝫ
tunc tꝑis retribuendā textu lectōnis denun-
ciauit.

Explicit prologus.
Incipit argumentū.
Sophonias ſpeculator et archa/
noruꝫ dei cognitor: audit clamo
rem a porta piſciū: et eiulatuꝫ a
ſecunda: ⁊ ꝯtritionē a collibus
Indicit q̄ꝫ vlulatuꝫ habitatori/
bus pile: q̄ꝛ ꝯticuit omis ꝑpl'us chanaan. diſ/
perierunt vniūſi q̄ inuoluti erant argento.
Explicit argumentū. Incipit So-
phonias propheta. Capl'm I

Verbuꝫ do
mini q̄d factū eſt ad ſo/
phoniā filiuꝫ chuſi filij
godolie filij amaſie filij
ezechie in diebꝰ ioſie fi-
lij amon regis iuda. Cō
gregās ꝯgregabo oīa a
facie t̄re dicit dñs. ꝯgregās hoiem et pecus.
congregans volatilia celi ⁊ piſces maris. Et
ruine ipioruꝫ erūt: et diſꝑdā hoies a facie t̄re
dicit dñs. Et extendā manuꝫ meā ſuꝑ iudam
et ſuꝑ oēs habitātes hierl'm: ⁊ diſꝑdā d̄ loco
hoc reliq̄as baal ⁊ noīa edituorū cū ſacerdo/
tibꝰ ⁊ eos q̄ adorāt ſuꝑ tecta militiā celi: ⁊ ad
orant ⁊ iurant in dño ⁊ iurāt in melchon. et q̄
auertunt᷑ de poſt tergū dñi ⁊ q̄ nō q̄ſierūt dñm
nec inueſtigauerūt eū. Silete a facie dñi dei:
q̄ꝛ iux̄ eſt dies dñi. Quia ꝑpauit dñs hoſtiā
ſanctificauit vocatos ſuos. Et erit: in die ho-
ſtie dñi viſitabo ſuꝑ ꝑncipes ⁊ ſuꝑ filios regl

⁊ ſuꝑ oēs q̄ induti ſunt veſte ꝑegrina. Et vi/
ſitabo ſuꝑ oēm q̄ arrogant᷑ ingredi᷑ ſuꝑ limē
in die illa: q̄ cōplent domū dñi dei ſui iniq̄ta/
te ⁊ dolo. Et erit in die illa dicit dñs vox cla-
moris a porta piſcium: ⁊ vlulatus a ſecunda
⁊ ꝯtritio mag̃ a collibꝰ. Vlulate habitatores
pile. Cōticuit omis ꝑpl's chanaan. diſpierunt
oēs inuoluti argento. Et erit in tꝑe illo ſcru/
tabor hierl'm i lucernis. ⁊ viſitabo ſuꝑ viros
defixos in fecibus ſuis: q̄ dicunt in cordibus
ſuis. Nō faciet bene dñs: ⁊ non faciet male.
Et erit fortitudo eoꝝ i direptionē ⁊ domꝰ eo/
rum i deſertū. Et edificabūt domos ⁊ nō ha-
bitabūt ⁊ plantabūt vineas ⁊ nō bibēt vinuꝫ
earū. Iux̄ eſt dies dñi magnꝰ: iuxta eſt ⁊ ve/
lox nimis. Vox diei dñi amara: tribulabitur
ibi fortl. Dies ire dies illa. dies tribulatōis ⁊
anguſtie. dies calamitatl ⁊ miſerie. dies tene-
brarū et caliginis. dies nebule ⁊ turbis. dies
tube ⁊ clāgoris ſuꝑ ciuitates munitas et ſuꝑ
angulos excelſos. Et tribulabo hoies: ⁊ am-
bulabūt vt ceci: q̄ꝛ dño peccauerūt. Et effun
det᷑ ſanguis eoꝝ ſicut humꝰ: ⁊ corpꝰ eoꝝ ſicut
ſtercora. Sꝫ ⁊ argentū eorum ⁊ aurū eorū nō
poterit liberare eos: in die ire dñi. In igne ze
li eius deuorabi᷑ oīs t̄ra. q̄ ꝯſūmatōꝫ cū feſti
natōe faciet cūctis habitātibus terrā. II
Conuenite ꝯgregami gēs nō amabil᷑
ꝑuſq̃ pariat iuſſio ⁊ viſio q̄ſi puluerē
trāſeūtē diē. anq̃ veniat ſuꝑ vos ira
furorl dñi. anq̃ veniat ſuꝑ vos ira indigtōis
dñi. Querite dñm oēs māſueti terre: q̄ꝛ iudi/
cium eius eſtis opati. Querite iuſtū. querite
māſuetū. ſi quo mō abſcondami in die furorl
dñi. Quia gaza deſtructa erit: ⁊ aſcalon i de-
ſertū. Azotū in meridie eijciēt et accharō era
dicabi᷑. Ve q̄ habitatis funiculū maris: gēs
ꝑditorū. Verbū domi ſuꝑ vos chanaan ter-
ra philiſtinorū: ⁊ diſꝑdā te ita. vt nō ſit inha
bitator. Et erit funiculus maris req̄es paſto-
rum ⁊ caule pecorū. Et erit funiculus eius q̄
remanſerit de domo iuda. Ipſi paſcentur in
domibus aſcalonis. ad veſperaꝫ requieſcent:
quia viſitabit eos dominꝰ deus eorū: ⁊ auer/
tet captiuitatē eorū. Audiui opprobriū moab
⁊ blaſphemias filiorum ammon que expro/
brauerūt populo meo: ⁊ magnificati ſunt ſuꝑ
terminos eorum. Propterea viuo ego dicit
dominus exercituū deus iſrl'. Quia moab vt
ſodoma erit: ⁊ filij ammon quaſi gomorra:
ſiccitas ſpinarū ⁊ aceruī ſalis: ⁊ deſertū vſq̃
in eternum. Reliquie populi mei diripient
eos: reſidui gentis mee poſſidebūt illos. Hoc
eis eueniet ꝓ ſuꝑbia ſua: q̄ blaſphemauerunt
⁊ magnificati ſunt ſuꝑ populū dñi exercituū
Horribilis dominus ſuꝑ eos: et attenuabit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf